

Bryssel den 23 juli 2020
REV2 – ersätter tillkännagivandet
av den 7 mars 2018 (REV1)

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLERNA OM URSPRUNSGARANTIER FÖR EL FRÅN FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR

Den 1 februari 2020 utträdde Förenade kungariket ur Europeiska unionen och blev ett tredjeland¹. Utträdesavtalet² föreskriver en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2020. Till och med det datumet är EU-rätten i dess helhet tillämplig på och i Förenade kungariket³.

Under övergångsperioden kommer EU och Förenade kungariket att förhandla om ett avtal om ett nytt partnerskap, som bland annat avser inrättandet av ett frihandelsområde. Det är dock inte säkert att ett sådant avtal kommer att ingås och träda i kraft vid övergångsperiodens utgång. Under alla omständigheter skulle ett sådant avtal skapa en förbindelse som när det gäller villkor för marknadstillträde kommer att skilja sig avsevärt från Förenade kungarikets deltagande i den inre marknaden⁴ och EU:s tullunion samt på området för mervärdesskatt och punktskatt.

Efter övergångsperiodens utgång är EU:s regler om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor⁵ och om energieffektivitet⁶ inte längre tillämpliga på Förenade kungariket.

Råd till berörda aktörer

¹ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

² Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, EUT L 29, 31.1.2020, s. 7 (nedan kallat *utträdesavtalet*).

³ Med förbehåll för vissa undantag som anges i artikel 127 i utträdesavtalet, vilka inte är relevanta för detta tillkännagivande.

⁴ Ett frihandelsavtal omfattar exempelvis inte de principer som förknippas med den inre marknaden (på området för varor och tjänster), såsom ömsesidigt erkännande, ”ursprungslandsprincipen” och harmonisering. Ett frihandelsavtal undanröjer inte heller tullformaliteter och tullkontroller, inbegripet sådana som rör varors och insatsvarors ursprung samt förbud och restriktioner vad avser import och export.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

För att hantera de konsekvenser som anges i detta tillkännagivande rekommenderas företag och förvaltningar i medlemsstaterna att kontrollera huruvida de omfattas av en av de situationer som beskrivs nedan och vidta de åtgärder som krävs med tanke på de rättsliga ändringarna rörande Förenade kungariket efter övergångsperiodens utgång.

Observera

Detta tillkännagivande rör inte följande aspekter:

- EU-reglerna rörande EU:s energimarknad.
- EU-reglerna rörande EU:s klimatpolitik.

När det gäller dessa aspekter håller andra tillkännagivanden på att utarbetas eller har offentliggjorts⁷.

1. URSPRUNGSGARANTIER

Medlemsstaterna ska säkerställa att en ursprungsgaranti utfärdas efter begäran från en producent av el från förnybara energikällor i enlighet med artikel 15.2⁸ i direktiv 2009/28/EG. Ursprungsgarantier utfärdas för att informera slutkunderna om hur stor andel energi från förnybara energikällor och andra energikällor som ingår i en energileverantörs energimix, i enlighet med artikel 3.9 i direktiv 2009/72/EG^{9,10}. I enlighet med artikel 15.9 i direktiv 2009/28/EG ska medlemsstaterna erkänna de ursprungsgarantier som utfärdas av andra medlemsstater¹¹.

Ursprungsgarantier som har utfärdats av utsedda organ i Förenade kungariket i enlighet med artikel 15.2 i direktiv 2009/28/EG kommer efter övergångsperiodens utgång inte längre att erkännas av EU-medlemsstaterna.

I artikel 14.10 i direktiv 2012/27/EU föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa att ursprunget till el som produceras från högeffektiv kraftvärme kan garanteras

⁷ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_sv

⁸ Från och med den 30 juni 2021 ska direktiv 2009/28/EG upphöra att gälla och ersättas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82). Artikel 19.2 och 19.9 motsvarar bestämmelserna i artikel 15.2 och 15.9 i direktiv 2009/28/EG.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

¹⁰ Från och med den 1 januari 2021 ska direktiv 2009/72/EG upphöra att gälla och ersättas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125). Punkt 5 i bilaga I till direktivet motsvarar bestämmelserna i artikel 3.9 i direktiv 2009/72/EG.

¹¹ Med förbehåll för det undantag som fastställs i artikel 15.9 i direktiv 2009/28/EG, enligt vilket en medlemsstat får vägra att erkänna en ursprungsgaranti om den har välgrundade tvivel på dess riktighet, tillförlitlighet eller trovärdighet.

enligt objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier och att de för detta ändamål ska utfärda elektroniska ursprungsgarantier som har standardstorleken 1 MWh och innehåller åtminstone den information som anges i bilaga X. Medlemsstaterna ska ömsesidigt erkänna varandras ursprungsgarantier¹².

Ursprungsgarantier som har utfärdats av utsedda organ i Förenade kungariket i enlighet med artikel 14.10 i direktiv 2012/27/EU kommer efter överträdelseperiodens utgång inte längre att erkännas av EU-medlemsstaterna.

2. CERTIFIERING AV INSTALLATÖRER

Medlemsstaterna ska säkerställa att certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem finns tillgängliga för installatörer av små pannor och ugnar som drivs med biomassa, solcells- och solvärmesystem, system för ytnära jordvärme samt värmepumpar i enlighet med artikel 14.3¹³ i direktiv 2009/28/EG. Dessa system ska baseras på kriterierna i bilaga IV till det direktivet. Medlemsstaterna ska erkänna certifieringar som andra medlemsstater har utfärdat i enlighet med dessa kriterier.

Certifieringar av installatörer som utfärdats av Förenade kungariket i enlighet med artikel 14.3 i direktiv 2009/28/EG kommer efter överträdelseperiodens utgång inte längre att erkännas av EU-medlemsstaterna.

På kommissionens webbplats om energipolitik (<https://ec.europa.eu/energy/en/home>) finns allmän information om den unionslagstiftning som gäller ursprungsgarantier och certifiering av installatörer. Dessa sidor kommer att uppdateras med ytterligare information vid behov.

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för energi

¹² Med förbehåll för det undantag som fastställs i artikel 14.10 i direktiv 2012/27/EU.

¹³ Bestämmelsen i artikel 18.3 i direktiv (EU) 2018/2001 motsvarar bestämmelsen i artikel 14.3 i direktiv 2009/28/EG.